

“QARŞINA MƏQSƏD QOYUB, ONA ÇATMAQ ÜÇÜN YOLLARINI DÜZGÜN HƏDƏFLƏSƏN, MÜMKÜNSÜZ HEÇ NƏ YOXDUR”

MUSİQİDƏN HÜQUQA UZANAN YOL

Onun karyera yolu musiqidən başlayıb, hüquqşünaslığa doğru irəliləyib. 10-cu sınıfta seçdiyi sahənin özünə uyğun olmadığına qərar verir və təhsilə sifirdən başlayır. Qarşısına qoyduğu məqsədlə məktəb birincisi olaraq, arzuladığı fakültəyə qəbul olur. Yaşadığımız həyatın eməllərimizin nəticəsi olduğunu düşünür. Əzmi, nizam-intizam, iradəsi ilə həyatını dəyişir.

Roman Qaraşov: “Hüquqşünaslıq ən təhlükəli peşədir. Sən cinayətkarla, yaxud zərərçəkənlərlə daim ünsiyyətdə olmağa məhkumsan. Hər hansı ciddi təhlükələr bəzən qaçılmaz olur. Hüquqşünas olmağa övlad özü qərar verməlidir ki, işinin bütün çətinliklərini sevsin”.

olmadığının, ümumiyyətlə, arzumun bu olmadığının fərqi vardı. Musiqidən tamamilə uzaqlaşdım. Hüquqşünas olmaqla bağlı fikrim qəti idi. Lakin ilkin mərhələdə heç kim bu fikrimə əhəmiyyət vermirdi. Çünki həqiqətən də, dərs qiymətlərim ürəkaçan deyildi. Arzuladığım ixtisas isə ən rəqabətli idi.

● **Repetitor dəstəyi alırdınız?**
● Tövsiyələr almaq zəruridir,

lakin davamlı repetitor yanına getmək fikrimcə, vaxt itkisidir. Yola sərf etdiyim iki saatı da “mövzümü iki-üç dəfə də əlavə oxuyurdum” düşüncəsi ilə yanaşırdım. Seçdiyim sahə humanitar idi və daha çox müaliyə tələb edirdi. Yalnız test cavablarını əzbərləyib imtahana girmək, bunun nəticəsində təhsil almaq tamamilə yanlışdır. Müəllimlər bir çox hallarda əzbərləmək üçün qısaltdılmış məlumatlar verirdilər. Təəccübləndirdim ki, 500 səhifəlik kitabı necə kiçik konspektlə mənimsəmək olar. Mənim üçün öyrənmək, bilik daha vacib idi, nəinki hansısa testin sualına cavab vermək. Çünki mahiyyəti dərk etdikdə, hansı sual olsa, cavab vermək mümkündür.

● **“ARZULADIGIM İXTİSAS ƏN RƏQABƏTLİSİ DİR”**

● Roman bəy, festivallarda iştirak edən, məşhur musiqiçilərdən dərs alan şagird necə hüquqa meyl etdi?

● Məktəb illərində tar sinfinə gedir, çox yaxşı da ifa edirdim. Həftənin yeddi günü, günümün yarısı musiqi məktəbində keçirdi. Musiqi insana zövq verən, kamilləşdirən, həssas nəsnədir. Lakin bir müddət sonra bu peşənin xarakterinə uyğun

● **“DEYƏCƏKLƏR Kİ, SƏN HARA, HÜQUQ HARA?”**

● Dərslərinde doqquzuncu sınıfa qədər kifayət qədər zəif olan şagird, necə oldu ki, universitetə birinciliklə qəbul oldu?

● Hüquq fakültəsinə qəbul olmaq çox adamın arzusudur. Hər il ölkədə minlərlə gənc bunu istəyir, amma cəmi 25-50 arasında ödənişsiz yer olur. Mən imtahan verəndə 20 min abituriyent həmin ixtisası yazmışdı. Təsəvvür edin, 20 min insanla rəqabət aparırsan, amma sən hələ yolun heç başında da deyilsən. Özümə inam, iradə, əzm, nizam-intizam bu prosesdən məni qalib çıxardı. 2006-cı ildə Bakı Dövlət Universitetinin hüquq fakültəsinə məktəb birinciliyi ilə, ödənişsiz əsaslarla

daxil oldum. Amma ətrafımda heç kim bu nəticəni gözləməirdi. Haqq idilər də. Məsələn, ingilis dilində 25 sualdan 23-nə düz cavab yazmışdım, halbuki hərfləri 9-cu sınıfta öyrənmişəm. Bu, müəllimlərim üçün də gözlənilməz idi. Bu nəticəni almaq üçün, yadımdadır, özümə istirahət üçün cəmi 15 dəqiqə fasilə verir, yenə oxuyurdum. Neqativ fikirlər eşitmək üçün planlarımı gizlədirdim. Düşünürdüm, deyəcəklər ki, sən hara, hüquq hara?! Hər bir neqativ informasiya insanda ruh düşkünlüyü yarada bilər. Əsas özümə inamım idi və bacardım.

● **“VALİDEYN MƏCBURİYYƏTİ BURADA UĞUR QAZANDIRMIR”**

● **Azərbaycanda övladlarının hüquqşünas olmasını istəyən, onlara təzyiç edən minlərlə valideyn var. Sizcə, hər kəs çox çalışmaq hüquqşünas ola bilərmi?**

● “Yağış üçün dua edərkən palçığa batmaq ehtimalını da düşün”, - deyirlər. Hüquqşünaslıq ən təhlükəli peşədir. Sən cinayətkarla, yaxud zərərçəkənlərlə daim ünsiyyətdə olmağa məhkumsan. Hər hansı ciddi təhlükələr bəzən qaçılmaz olur. Hüquqşünas olmağa övlad özü qərar verməlidir ki, işinin bütün çətinliklərini sevsin. Lakin valideynlərin hüquqşünas övlad yetişdirmək, övladlarını hüquqşünas görmək istəkləri tükənmir. Ümumiyyətlə, istənilən peşədə valideynlərin övladlarına təzyiçi yanlışdır. İnsan sevdiyi işlə məşğul olmalıdır. Bu gün hüquq fakültəsində normal təhsil alan, amma sənətini sevməyən tələbələr çoxdur. Bu sahəyə sevərək gələnlər qədrini bilir, işləyir, valideyn nəzarəti bu sahədə uğur qazandırır. Bir tük başdursuza gözəllik, yeməkdədirsə pisləkdir. Olduğu yer bu səbəbdən önəmlidir.

● **Siz tələbəlik illərindən bu sahədə fəaliyyət göstərməyə başlamısınız.**

“İradən, fərdi xüsusiyyətlərin olmasa, uğur kitablarını oxumaqla heç nə əldə edə bilməzsən. İnsan ilk olaraq özünü tanıyıb, kəşf etməlidir. Həyatımıza özümüzü keyfiyyət qatmalıyıq.”

● Bəli, çünki mən bu fakültəyə göstəriş üçün deyil, sevdiyim üçün, öz qərarımla gəlmişdim. 17 yaşında universitetdə oxuduğum vaxtlarda qeyri hökumət Təşkilatlarının təşkil etdiyi debatlarla qoşulurdum. Həmin debatlarla öyrəndiklərimi bu günün məhkəmə çəkişmələrində tətbiq edirəm. Fikrini deyəndə, dərs danışanda üzvi qızaran insan idim, amma debatlardan sonra böyük auditoriyalar qarşısında çıxışlar edirdim. 18 yaşından artıq məhkəmələrdə təcrübə keçirdim. Universiteti bitirəndə peşəkar hüquqşünas vərdişlərim formalaşmağa başlamışdı. Ona görə də hərbi xidmətdən gələndən bir ay sonra sənədlərimi ədliyyə orqanlarına göndərdim və imtahanlardan keçdikdən sonra işlə təmin olundum.

● **“KİMİNSƏ ƏMLAKLARINI SAYIB, BEYNİNİ MƏŞĞUL EDİRSƏNSƏ...”**

● “Hamı deyir ki, yaxşı yaşamaq istəyirik, amma sən bunun üçün nə edirsən?” sualını məktəblilərə ünvanlamışdınız. Bəs sizin cavabınız necədir? İnsan yaxşı yaşamaq üçün nə etməlidir? Bunun formulu varmı?

● Xeyallarıma getdiyən yol nə qədər uzun olarsa, o qədər insan tanıyır, o qədər çox yeni informasiyalar öyrənir. Ən əsası, olduğun mühit pisdirsə, bu o demək deyil ki, sən də mütələq pis olmağsən. Yaxud olduğun mühitdə hamı bir sahədə uğurludursa, sənün uğurun fərqli ola bilər. Yeni hər insan özünəməxsusdur. İradən, fərdi xüsusiyyətlərin olmasa, uğur kitablarını oxumaqla heç nə əldə edə

bilməzsən. İnsan ilk olaraq özünü tanıyıb, kəşf etməlidir. Həyatımıza özümüzü keyfiyyət qatmalıyıq. Yəni biz hamıya bəxş hərəkət etsək, heç vaxt uğur qazana bilməyəcəyik. Kiminsə əmlaklarını sayıb, geyimini müzakirə etməklə beynini məşğul edirsənsə, əmin ol ki, heç nə əldə etməyəcəksən. Amma sən qarşına məqsəd qoyub, ona çatmaq üçün yollarını düzgün hədəfləsən, mümkünsüz heç nə yoxdur. Konkret hədəfin olmalı, hədəfinə uyğun potensialı qiymətləndirməlisən. Harada özünü güclü hesab edirsənsə, oraya fokuslanmalısan. Məsələn, inkişaf etmiş ölkələrin təhsil sistemində belədir ki, hər bir fərd hansısa fənni mənimsəyirsə, oraya istiqamətlənir. Bizdə isə əksinə, harada zəiflik varsa, bunu qaldırmağa çalışırıq. Nəticədə hər şeyi bilən, amma heç nəyə nail olmayan fərd kimi qalır.

● **Nə üçün çox insan özünü tapa bilmir?**

● Cəmiyyətdə yetkinlik yaşında yeni həyata atılan gənclərin əksəriyyəti valideynlərin və kütlənin basqısı ilə mübarizə apararaq məşğuldur. Nəticədə özünü tapa bilmir. Ona hər şey dikte olunur, hər şey valideynlər nəzarət etmək, hökm etmək istəyirlər. Təbii ki, valideynin nəzarət və tövsiyələri lazımdır. Amma qədrində. Daim basqıya öyrəşən gənc buna adət edir və nəzarət olmayanda özünü idarə edə bilmir, nə istədiyini bəzində düşünmür.

● **“AİLİNİN QƏDRİNİ ZAMANINDA BİLMƏK LAZIMDIR”**

● Vəkil kimi yüzlərlə boşanma

Fotolar: Rufət Mikayılov/Global Media Group

“MƏHKƏMƏ SÜBUTLARA ƏSASƏN HƏQİQƏTİ MÜƏYYƏN EDİR”

● **Roman bəy, bəzi insanlar məhkəmədə haqlı olduqları halda uduzduqlarından şikayət edirlər. Məhkəmə sistemində haqlı uduza bilərmi?**

● Bəli, ola bilər. Çünki məhkəmə formal həqiqəti müəyyən edir, obyektiv gerçəkliyi deyil. Qanunla müəyyən olunmuş qaydada sübutlar əldə etməlisən və onlar da məhkəməyə təqdim edilməlidir. Məhkəmənin qətnamədə bunu əsaslandırmaq imkanı olmalıdır. Məsələn, mülki işlərlə bağlı qayda odur ki, sən istənilən tələbini sübut etməlisən. Tutaq ki, dostuma 50 min manat pul vermişəm. Heç bir sənədim, sübutum yoxdur. Bu zaman məhkəmədə iddia qaldırsam belə, qalib gəlməyəcəyəm. Bu həqiqəti müəyyən etmədiyinə görə məhkəməni günahlandırmaq olarmı?

● **Heç vaxt mükəmməl olmaq üçün çalışmadığınızı dediniz. Sizcə, insan mükəmməl olmalıdırmi?**

● Xeyr. Bu məsələ də illərini alıb. Bu, həyatdır, mükəmməl olmağa ehtiyac yoxdur. Bizdə uğur qazanan insanların da qarşısına gözlənti qoyurlar. Bunu etdisə, bundan da böyüyü olmalıdır. Gözlənti də onun şüuraltına hopur və özünü dağa-daşa çırpır. Əslində bu cür olmalı deyil. İnsan özünü kimlərsə deyil, özünə sübut etməlidir. Əsas insanın özünə məğlub olmamağı və gəvənəndir. Gənc yaşlarda mən də deyirdim niyə birinci yox, üçüncü olmalıyam? O qədər mənasızdır ki, əslində bu cür düşüncələr. Mükəmməl olub, xoşbəxt olan insan çox azdır. Çünki hər hansı sahədə fantastik göstəricisi olan insanlar özləri də o zirvəyə çatanda narahat olurlar, məsuliyyətlə hədsiz yüklənilirlər. Zirvədə sonra başqa zirvəyə çatmasan eniş başlayır. Lakin vəzifəmizi icra edərək geri çəkilməyi bacarmalıyıq. Günəş də vəzifəsini bitirincə geri çəkilir.

● **Etiraf bu sistemdə nə dərəcədə əhəmiyyətlidir?**

● Əməlini etiraf etməyən insan cəmiyyətə təhlükəli insandır. Çünki insan

